

# CAO BẰNG

**MUÔN ĐỜI CẮM HẠN GIẶC TRUNG QUỐC XÂM LƯỢC VIỆT NAM DỌC CÁC TỈNH  
BIÊN GIỚI PHÍA BẮC NGÀY 17-2-1979 :**

## **Thơ Trần Mạnh Hào.**

*Núi đuổi trời cao, núi hực hơi  
Vực thẳm chênh vênh hút mặt trời  
Mỡ trâu bản nhỏ lừa sương khói  
Cao Bằng trấn giữ một vùng xuôi*

*Núi vặn mình ra dòng thác réo  
Lối lên Hà Quảng mút chân đèo  
Áo chàm một giải Nguyên Bình ấy  
Khuổi Nậm người đi suối vãn reo*

*Đâu là tiếng sáo đâu lời suối  
Bóng em tỏa mát một triền nương  
Tôi nhớ Cao Bằng em ít nói  
Mới đó mà nay lại chiến trường*

*Giặc lại ào sang từ phía đó  
Lại Tôn Sĩ Nghị lại Liễu Thăng  
Chúng như trận lốc mù đen gió  
Phút giây định cuốn cả Cao Bằng*

*Một giải biên cương bùng khói lửa  
Giặc xưa tràn đến bản thành tro  
A lũ giặc này không thuộc sử  
Vác xác sang đây đắp mấy gò?*

*Núi ở Cao Bằng mà đổ xuống  
Giặc kia dữ mấy cũng tan thây  
Vực ở Cao Bằng thăm thẳm lắm  
Dù triệu quân kia lấp chẳng đầy*

*Nơi suối Lê Nin hang Pắc Bó  
Giặc sao dám động đến lòng ta  
Đá ở Cao Bằng đang tóe lửa  
Núi vệt trời xanh mũi mác lò*

*Người ở Cao Bằng đều xạ thủ  
Nghìn đời quen mặt bọn xâm lăng  
Núi buông một tiếng dài như hú  
Xác thù ứ nghẹn nước sông Bằng*

*Ngày mai có về thăm Khuổi Nậm  
Tiếng khèn vén núi áo chàm giăng  
Hãy nhớ những người đang xuất trận  
Không cho giặc thoát khỏi Cao Bằng ...*

T.M..H.

Đã in trên báo Văn Nghệ tháng 2-1979

Hình : tù binh Trung Quốc xâm lược bị dân quân Cao Bằng bắt sống :



**Thích**Hiện thị thêm cảm xúc  
**Bình luận**  
**Chia sẻ**

**Việt Chiến Nguyễn** đã thêm 5 ảnh mới.

16 giờ ·



17/2 - KHÚC THI CA TƯỞNG NIỆM NHỮNG NGƯỜI CON ƯU TÚ CỦA DÂN TỘC VIỆT  
NAM ĐÃ HY SINH Ở MẶT TRẬN BIÊN GIỚI PHÍA BẮC  
BAO NGƯỜI CON NGÃ XUỐNG  
BÊN SÔNG LÔ NHỮNG NGÀY  
NHƯ MỘC MIÊN HOA RỤNG  
ĐỔ MỘT TRỜI ĐẠN BAY  
BAO LỚP NGƯỜI GIỮ ĐẤT  
HỒN THIÊNG TRONG CỎ CÂY  
VÔ DANH KHÔNG CẦN KỂ  
CÔNG LAO VỚI ĐẤT DÀY

2 bài thơ “**Vị Xuyên ngày giỗ trận**” và “**Hai ngàn tay súng chót trên đồi này**” của Nguyễn Việt Chiến đã in trên Tạp chí Văn nghệ Quân đội sau chuyến đi thực tế sáng tác của Đoàn công tác Hội Nhà văn Việt Nam lên biên giới Vị Xuyên, Hà Giang tháng 7/2016.  
**Nguyễn Việt Chiến**

## VỊ XUYÊN NGÀY GIỖ TRẬN

Những cựu binh năm ấy  
Ngược về chiến trường xưa  
Trái tim như lửa cháy  
Chưa nguôi quên bao giờ  
Bao người con ngã xuống  
Bên sông Lô những ngày  
Như Mộc Miên hoa rụng  
Đổ một trời đạn bay  
Trên Vị Xuyên, Thanh Thủy  
Các anh quyết tử rồi  
Sống bám trụ cùng đá  
Chết hóa thành đá thôi  
Ba mươi hai năm trước  
Trời Vị Xuyên đạn bay  
Đất Vị Xuyên máu đổ  
Nhức nhối đau thương này  
Bao lớp người giữ đất  
Hồn thiêng trong cỏ cây  
Vô danh không cần kể  
Công lao với đất dày

Lên Hà Giang chợt thấy  
Giời như gần đất hơn  
Ông cao xanh trên ấy  
Thương dân, có thấy buồn?

Ta buồn nỗi giặc già  
Trăm năm bặt lẩn thù  
Tình người dễ hóa đá  
Trong bạo tàn hoang vu  
Ta đau nỗi chúng sinh  
Oán thù mong hóa giải  
Mà sao đến muôn đời  
Hận biên cương còn mãi  
Chúng đừng mong thôn tính  
Một dải biên cương này  
Máu thiêng bao người lính  
Vẫn sục sôi đầu đây

Vị Xuyên ngày giỗ trận  
Bao lớp người lên đây  
Màu áo xanh lính trận  
Điệp trùng dưới ngàn mây  
Người chết đã hóa đá  
Người sống hóa ngàn cây  
Rừng rưng một màu lá  
Phủ xanh non nước này  
12-7-2016

**Nguyễn Việt Chiến**

## **HAI NGÀN TAY SÚNG CHÓT TRÊN ĐỒI NÀY**

Các anh nằm lại Vị Xuyên  
Hai ngàn liệt sĩ ở trên đồi này  
Nén hương đầu gió khói lay  
Khói hương chia khắp bia này mộ kia  
Âm dương hai ngã cách chia  
Hai ngàn tay súng đi về tận đâu  
Mẹ ơi! Đất nước thương đau  
Chúng con nằm lại núi sâu rừng già

Hai ngàn trái tim xót xa  
Hai ngàn câu hát tình ca tắt rồi  
Hai ngàn nỗi nhớ mò côi  
Hai ngàn ngọn lửa quên đời trong đêm  
Các anh nằm lại Vị Xuyên  
Hai ngàn tay súng chốt trên đồi này  
Các anh vẫn mãi còn đây  
Đội hình đánh giặc bao ngày không quên  
Thưa mẹ, sớm nay bình yên  
Hai ngàn gương mặt hồn nhiên hiện về...

14-7-2016

Đoàn công tác Hội Nhà văn Việt Nam đã lên Hà Giang trong ngày giỗ trận Vị Xuyên, nơi có tới 595 chiến sĩ sư đoàn 356 và 200 chiến sĩ sư đoàn 316 hy sinh trong một ngày. Anh em nhà văn chúng tôi đã nghẹn ngào khi nghe nhà văn Ngọc Bái kể lại chuyện: Trong trận đánh phản kích nhằm chiếm lại những điểm cao bị quân xâm lược Trung Quốc chiếm giữ ở Vị Xuyên, ngày hôm ấy thương binh, liệt sĩ ở 2 sư đoàn 356 và 316 của chúng ta được chuyển về nằm dọc đường quốc lộ và khắp thị xã Hà Giang, chúng ta đã phải hạ một cánh rừng gỗ Mộc Miên dọc sông Lô để làm áo quan khâm liệm các liệt sĩ trong nỗi đau thương và uất hận ngút trời. Trong ngày giỗ trận Vị Xuyên, đoàn nhà văn chúng tôi đã lên tháp hương ở Nghĩa trang liệt sĩ Vị Xuyên và nhà tưởng niệm liệt sĩ mặt trận Vị Xuyên trên điểm cao 486 và không ai cầm được nước mắt khi các dòng thơ cứ tuôn trào.

**Nguyễn Việt Chiến**

## **NĂM ẤY, VỊ XUYỀN**

Năm ấy dọc sông Lô  
Cả một rừng gỗ Mộc Miên được hạ xuống  
Xẻ làm áo quan

Sau trận đánh cuối cùng, các anh nằm lại với Hà Giang  
Mưa biên thù đưa các anh từ Vị Xuyên xuống núi  
Gió biên thù tiễn các anh vào đất  
Bên kia biên giới hoa Mộc Miên nở  
Còn bên này biên giới gỗ Mộc Miên xẻ làm áo quan  
Sông Lô bình thản trôi qua hai miền đất như không có chuyện gì...

12-7-2016

**Nguyễn Việt Chiến**

## TỔ QUỐC NƠI BIÊN THÙY

(*Tưởng nhớ những chiến sĩ hy sinh ở biên giới 1979-1984*)

Mùa này biên giới hoa sim  
Tím quanh mộ chí im lìm các anh  
Bao người lính trận vô danh  
Hiển dăng đất nước tuổi xanh của mình  
Lặng thình không thể lặng thình  
Trước bao xương máu hy sinh giống nòi  
Quên ư ! không lẽ quên rồi ?  
Đường lên biên giới một trời hoa sim  
Màu hoa chẳng chịu lặng im  
Lấn vào sỏi đá thấp nghìn nén hương  
Mùa này biên giới đầy sương  
Có ai trở lại chiến trường về thăm  
Vị Xuyên, Phong Thổ, Đồng Đăng  
Các anh ngã xuống trẻ măng thửa nào  
Các anh nằm dọc chiến hào  
Từng cây số máu trên cao nguyên này  
Trong tầm lựu đạn ném tay  
Trong khe ngắm của những cây súng thù  
Hòa An mây núi âm u  
Đường lên Bản Giốc mịt mù còn nghe  
Các con dưới cỏ xanh rì  
Chỉ thương tóc mẹ bạc về trắng đêm  
Các con như cỏ hồn nhiên  
Xanh thăm thẳm mọc dọc miền bao la  
Ta là con của phù sa  
Cha là đất nước. Mẹ là quê hương  
Còn nghe máu thấm biên cương  
Mây buồn Lũng Cú. Đêm trường Nam Quan  
Ta là con của Việt Nam  
Theo cha xuống biển tự ngàn năm xưa  
Lên rừng thờ mẹ Âu Cơ  
Đem xương máu dựng cõi bờ hôm nay

17-2-2013

**Nguyễn Việt Chiến**

## NGỰA ĐÁ

Ngựa đá lên biên ải  
Từ ngàn năm trước rồi  
Giờ thành cao nguyên đá  
Dựng bờm trong mây trôi  
Dáng núi như dáng người  
Tạc mình vào đá thắm  
Hiển thân giữ đất trời  
Rồi lặn vào mây trắng  
Không ngậm ngùi, cay đắng  
Chẳng buồn rầu, nghĩ suy  
Ngựa đá lên biên ải  
Hồn nhiên như người đi  
Ngàn năm sau còn nghe  
Tiếng quân reo trong đá  
Tiếng rợp trời ngựa phi  
Rồi lặng yên...tất cả  
Lật từng trang sử đá  
Thắm máu biết bao người  
Tiếng nhạc buồn trong đá  
Khí thiêng lên ngút trời  
Ngựa đá rồi mộ đá  
Trập trùng dưới ngàn mây  
Bao lớp người biên ải  
Còn với non sông này

**Nguyễn Việt Chiến**







**Nguồn:** <https://nvphamvietdao5.blogspot.com.au/2017/02/cao-bang.html>

**[www.vietnamvanhien.info](http://www.vietnamvanhien.info)**

**Tủ sách Việt Nam Văn Hiến với hơn 4600 tác phẩm**